

hea sõõk, illusad rided, lustilinne ello; ta lapsed olid ta headus ja illo, ta lust ja rõõm. Kui ta monne teise sarnone olleks olnud, siis olleks se temmale wägga raske olnud, test nurrin innimenne tunneb feiki fibbedussi mitme mõrra. Agga selle naesterahva waikne meel ja fannatus aiasid meest ennam tagga, kui monne teise färja. Maesed! mis te' arvate? — — —

Rahhe aasta pârrast tarvitasiid mo tegemised mind teine pole liîna jausse. Seal kõrjas mulle ni paljo tööd, et ma aega ei saanud nende hea innimeste järrele tulada, ja kaks aastat olli seal jubba jâlle mõda läinud, siis sain korraka ühhel pâwal ühhe jummala-kartliko sõbra käest kirja, ja seal olli luggeda:

„Armas sõbber! Rahhe aasta eest râfisiid Sa mulle mõnda korda ühhest floweri meistriist, felle jures Sa fortetis ollid. Küllab Sa mälletad, kui süddamest meie mollemad fahhetsejime, et se meil sel aial mitte voolmislik ei olnud waest aidata. Ehk voolib sed.

da nüüd tehha. Need sofsad, felle laste koolmeister ma ollen, need on wägga armsad innimesed, ja nende warral ollen ma mõnda waest hâddalist sanud aidata. Eile küsisis proua, kas lastele jo flowerit peaks tarvis olema: Siis kohhe tulli mul Sinno tuttar floweri meister mo mele. Kirjuta mulle õige pea, fus ta ellab. Ma tahhan isse wata ma miîna, kas ta tõ fôlbab. Õige halle, et iggaüks kuulsaid meistrid otsib; waeste jures laßwad üksnes waesed tehha, kes nimase tingani tingiwad ja monda korda ka wôlgo jáwad. Se on jubba meie maias wiiks woetud, et keik tööd sesugguste waeste meistrite jures lastakse tehha, kes ka omma ammetit hâsti moitwad. Kui meie ka waesele veel rohkem peaksimi maksma, kas se siis ni rânk on? Meil on suur perrefond ja paljo tutwad, olleme ühhe kingisseppa ja râtseppa jubba hea jârje peale aitnud. Sannaga râgime rohkem.”

Sinno sõbber Julius.
Rõmoga lugesin sedda firja. Se olli om-